בסוד שיח

התחייד – "דגל התורה" לעימות בשטח

מאת שאול שיף

ראשי "דגל התורה" הורו לפרקליטיהם לפנות לנשיא בית המשפט העליון ולבקשו לדון בהרכב של תמישה שופטים בפרשת פתקי ההצבעה העודפים בשתי קלפיות ברמת־גן ובבני־ברק. כזכור, החלים שבוע בית משפט העליון בהרכב של שלושה שופטים, כי יש לקיים בחירות חוזרות בשתי הקלפיות. הבחירות הללו יסריעו כי ל"התחייה" נציג נוסף בכנסת ומ"ילא "יאלץ ח"כ הרב משה גפני לפרוש מן הכנסת.

הרב גפני עצמו מתלבט (במיוחד השבוע) האם לפרוש מתפקידו כסגן שר הדתות ולהעדיף את הכנסת בלבד. בשיחות פנימיות הוא מסביר את חוסר יכולתו לתפקד כמיבנה הנוכחי של המשרד, וכי בנתונים הללו כשאין הוא יכול לשרת את שולחיו שם, עדיפה פעילות פרלמנטרית.

בכל מקרה הוא וחבריו נערכים היטב לקראת האפשרות שבכל זאת ייערכו בחירות חוזרות.

כדי ש"התחייה" תפסיד במאבק זה מחובתה של "דגל התורה" להבטיח שלא תאבד 34 קולות מכלל הקולות, שוכתה בשתי הקלפיות. הקרב הוא על מצביעי ליכוד ומערך שמשקלם אינו מבוטל בקלפי ברמת־גן, ובעניין זה ההניון עובד לטובת שני הצדדים.

האם לליכוד יש עניין לחזק את התחייה בכנסת? ישנם שמסבירים שכן, ובאותו להם ישנם האומרים כי כל חיזוק של "התחייה" יהיה כשופר של דבר על חשבון הליכוד.

ומצביעי המערך בלום ירצו לנקום בהנראה"ם שך על תמיכתו בליכוד ובממשלה צדה, או שמא עמדתו המדינית "היונית" עדיפה על זו של "התחייה"? ושאלת השאלות: האם חב"ד תתערב בבחירות הללו?

שני הצדדים החלו לחרוש את השטח וח"כ יוסי שריד התערב כי במערכה תנצח דווקא "דגל התורה".

"יהיו ישועות גדולות לעם ישראל לפני חג הפסח"

האדמו"ר רבי אליעזר אב־הציריה שליט"א אינו נותן סופבי לרבי התורה הנאמרים מפיו בסעודות ראש חודש או שבתות השנה. כשיטה הוא מתרחק מהתקשרות והדומה לה, והוא מעדיף שהכל יישאר במסגרת חסידי "החצר" אם כי לכל אמירה שלו צוותות כנפיים לקהל החסידים הגדול באה"ב ובאירופה. בימים אלה נוהרים להגיע על חסידי האדמו"ר שיספרו מה שמעו ממנו – כלום יעופו סילים בימיים? האם לחבוש מסיכות גז ושאלות אחרות כיוצא בזה. תשובתו הכללית בימי המבוכה הגדולים היתה לאחוז במידת הבטחון בהקב"ה ובאירופה. בימים אלה נוהרים להלחים על חסידי האדמו"ר שיספרו מה שמעו ממנו – כלום יעופו סילים בימיים? האם לחבוש מסיכות גז ושאלות אחרות כיוצא בזה. תשובתו הכללית בימי המבוכה הגדולים היתה לאחוז במידת הבטחון בהקב"ה ובאירופה. בימים אלה נוהרים להלחים על חסידי האדמו"ר שיספרו מה שמעו ממנו – כלום יעופו סילים בימיים? האם לחבוש מסיכות גז ושאלות אחרות כיוצא בזה. תשובתו הכללית בימי המבוכה הגדולים היתה לאחוז במידת הבטחון בהקב"ה והעיקר להפיץ הלקחים מהימים הללו ולחזור בתשובה. האדמו"ר היה מוסיף, כי אין להתיפח לבהלה ולצער או לפחדים. האדמו"ר לא אסר על יציאה מאיזור סכנה ובעניין זה הדריך ואמר, כי מי שיש לו ילדים קטנים הנתונים בפחד אין להסס ואפשר לעבור ולהתגורר עמהם באזורים הנחשבים בטוחים יותר.

השבוע נכנס אל האדמו"ר אחד החסידים מאזור תל־אביב רבתי ושאל: אינני יודע כיצד לנהוג. חג הפסח הולך וקרב ואני כמותר בבגדי ילדים מתלבט כן לקנות סחורה לא לקנות סחורה?

השיב האדמו"ר: תנהג כרגיל, באילו השעה אינה שעת חירום, ותקנה סחורה עליפי הצרכים בתקופת רגיעה ועוד צפויות ישועות גדולות לעם ישראל לפני חג הפסח.

אותו חסיד קיבל הוראה מהאדמו"ר עוד לפני 3 שבועות לחדול מלמכור חנותו בשעות אחה"צ והערב וכן עשה. למיטב ידיעתי הוא היחיד בענף הפותח את חנותו בערב ובליל־ערי הרי הציות להוראת האדמו"ר השתלמה לו עד כה יפה.

הייתי נמנע מלפרסם דברים אלה, אלמלא תרחשו הסמועות היעות בציבור הדתי־חרדי. המהלכות אימים על הציבור ומניישות אדמו"רים ורבנים חשובים, כדי לתת תוקף לספיקי הזוועה. הצדה היגו שגם אנשים רציניים נתפסים לדבר ההבל ונתקפים חרדות ופחדים ומדביקים בהם את האחרים.

השבוע דווקא קהילת הרופאים אימצה שמועה חסרת שחר, כאילו הערבים הישראלים נתבקשו לחפש מסתור באיזורים בטוחים שכן מה־20 לחודש והלאה מתכוון סדאם חוסיין להפעיל את כל "הלא קונבנציונאליים" שברשותו.

המשטרה עלתה על עקבות מפיץ השמועה, רופא ערבי מאזור הצפון, שנתן שמשמע זאת מעריבי אחר, שמשמע זאת בשידורים בדיוק בדרך. החקירה העלתה עוד כי הסיפור לא היה ולא נברא.

חסידי חב"ד הקימו מוקד טלפוני מיוחד המועל 24 שעות ביממה והמפרסם את דברי האדמו"ר שליט"א, זאת, כדי למכל בעד מסע השמועות, מה שהאדמו"ר אמר או לא אמר. "המפיציאים" למיניהם ייאלצו מכאן ואילך לחפש אדמו"ר אחר, כדי לתלות בו את רמיונותיהם...

הצוואה קויימה ומגילת אסתר ניתנה השבוע לאדמו"ר ממודז'יץ

זה סיפור המעשה: נגראל רוסי חובב מוסיקה היה נוהג מידי פעם לקחת את תזמורתו לשולחנו הקדוש של בעל "הברבי ישראל". הרב ישראל מאוב, האדמו"ר ממודז'יץ זצ"ל, שהיה ידוע במנגינותיו מלאות הרגש והקדה.

הנגראל בעל הכישורים המוסיקליים אהב במיוחד את הניגונים שהאדמו"ר שר בסעודה השלישית בשבת. בתזמורת הרוסית היה גם יהודי אחד שהאזנה לניגוני האדמו"ר ביטאה את כל יהדותו. לאחר המלחמה שב לביתו אביו ואמו, כדי לראות מה נותר ממנו. חיפש ולא מצא רבר, זולת מגילת־אסתר, שאביו הסתיר באחת מפינות הבית. המגילה עוררה אותו לחזור למקורותיו והוא נמנע על תשעת המתפללים בעיירה שהתכנסו כל יום להתפלל בצותא.

לפני כמה חודשים והוא כבר בגיל שיבה, פגש שליח ישראלי, שיצא מטעם משרד הדתות לבריה, יחד עם אחרים, כדי ללמד יהדות ברי־רחים יהודיים. שיפר לשליח על עברו בתזמורת, על פגישותיו עם האדמו"ר, על הנגראל וכמובן גם על מגילת אסתר שמצא בבית הוריו כששב מן המלחמה. היהודי מסר את המגילה לשליח וביקשו: שיובך לארץ־ישראל, אנא ממך מסור את המגילה לנצר אותו אדמו"ר שהתענגנו על ניגוניו. ואכן, בשובו לישראל נפגש השליח במקרה עם ר' אבי בקנדרס מחסידי מודז'יץ, עזר סנן השר, כב' הרב שמואל הלפרט, והשבוע נמסרה המגילה לאדמו"ר ממודז'יץ, שמקום מושבו בתל־אביב. כמו אביו וכמו סבו וכל שושלתו, גם האדמו"ר הנוכחי ידוע כ"בעל מנגן" הכיר במאות המנגינות שתורבו ב"חצרות" האדמו"רים לבית מודז'יץ.

בתי החולים מאיימים: נפסיק עם ה"בריתות"

אלפים רבים מעולי בריה"מ נימולו עד כה בארץ והמבצע מצויר הקצבים לא מבוטלים.

בכל ברית מילה דורש רופא־מוהל, רופא מרדים, אחות, בריקות שונות וחדרי התאוששות, בעלות של כחמש מאות שקל ל"בריה".

בשעת הבטיח משרד האוצר, כי יממן את כל הבריתות על סמך הבטחתו עשו במשרד הדתות, וברבנות הראשית ימים כלילות, כדי לעמוד בלחץ המבקשים, להיכנס בבריתו של אברהם אבינו. באחרונה בהיערך תקציב, מתקשה משרד הדתות לשלם לבתי החולים ולמרכזים הרפואיים את שכרם והללו מאיימים, כי מהשבוע יחדלו לימול את העולים. משרד האוצר תובע שמשרד הדתות יממן את המשך המיבצע מהרזרבה שלו, בעוד כסף זה אמור לממן במשהו את מוסדות התורה, שרובם נתונים במצב כספי אנוש. מה גם שמשרד האוצר התחייב במפורש לממן בנפרד את מבצע הימלה.

ראשי המפר"ל פועלים מאחורי הקלעים כדי להביא את המשברון הזה לידי גמר־סון ובתקווה, כי לא יאלצו לערב בו את ראש הממשלה, או לאיים על רקע החשש שעולים יירחו על־ידי בתי החולים – במשבר קואליציוני.

משה בר־כוכבא, עדיין במדי אלוף בצה"ל.

בינתיים פשט את מדיו והיום הוא מנכ"ל רכבת ישראל

"בריל" נולד ב־1930, בפולין עלה ארצה ב־1942 הצטרף לאצ"ל וב־1947 התגייס לצה"ל.

בוגר המכללה הבין־זרועית לפיקוד ומטה (פרמ).

מילא שורה ארוכה של תפקידים בתחומי הפיקוד, המבצעים, ההדרכה והמטה בעיקר בגייסות השריון. בין השאר, בהיותו מ"פ חרמ"ש ביצע פעולות גמול בגזרת מצרים וירדן, היה מ"מ סיור מ"פ טנקים קצין המבצעים, הדרכה ואג"מ של גייסות השריון, מפקד קורס מ"כים קציני שריון, מדריך במכללה הבין־זרועית לפיקוד ומטה, מח"ט טנקים, מפקד אוגדה משוריינת ומפקד קורס מג"דים ומח"טים בין חיילים, מהראשונים בצה"ל.

במבצע "קדש" לחם כמ"פ טנקים בחטיבה 7, ועל הצטיינותו בקרב על הסכר, שהפך לקרב מופת בחיל השריון. זכה בצל"ש הרמטכ"ל, שהיה אח"כ לעיטור "עוז".

נוסף לכך, זכתה פלוגת הטנקים שבפיקודו, על הצטיינותה בקרב, בציון לשבח יחידתי מטעם מפקד גייסות השריון.

במלחמת ששת־הימים פיקד על חטיבת־שריון, שלחמה ונברה על עוצבות שריון וחיל של הצבא הירדני, בקרבות עמק־דותן, גנין, קבטיה ונשר־אדם (דמיה) כן השתתף בפריצה לרמת הגולן בניזרת ביאט־מסעדה.

בגנין נפצע, אך סירב להתפנות עד לאחר כיבוש רמת־הגולן.

לאחר המלחמה פיקד על חטיבת "ברק", עוצבה משוריינת סדירה, בפעולות־נמול ובתקריות־אש בגזרת הצפון.

החטיבה בפיקודו פיתחה לשבח על־ידי אלוף פיקוד־צפון, על היישגיה המבצעיים. בתפקיד סגן מפקד אוגדה בפיקוד מרכז, ניהל רצף של תרגילים עוצבתיים ועם גייסות ותרגיל אש עוצבתי עם גייסות בתנאי פתע – מהראשונים בצה"ל.

במלחמת־יום־כ"פ, בשמשו כסגן מפקד אוגדה בצפון, פיקד על כוח־שריון חטיבתי בקרבות־הבלימה ובהתקפת־הנגד. בהתקדמות האוגדה לדמשק פיקד על קרב שריון אוגדתי נגד העיראקים והכוחות הסורים, ארוך והקים מחדש את קורסי המג"דים והמח"טים לאחר מלחמת יום־הכיפורים ועל בסיס לקחיו.

ב־1976 נתמנה לסגן מפקד גייסות־השריון ועסק בעיצוב תורת־הלחימה של השריון ובתיכנון וניהולם של תרגילים בצה"ל.

תוך כדי שירותו הצבאי עסק רבות בהקמתן וארגונן של עוצבות־שריון חדשות.

ב־1979 עסק באימון ופיתוח תורת־הפעלה מבצעית של עוצבות.

בפברואר 1982 נתמנה למפקד גייסות־השריון.

במבצע של"ג פיקד על כח משוריין אשר הגן על רמת הגולן. מחודש יולי פיקד על הכח המשוריין הסדיר בגזרה המזרחית של לבנון כאשר הכוחות מבצעים פעולות לחימה איכותיות נגד חסורים והמחבלים שסייעו למימוש וחידוש כוח ההרתעה הישראלי נגד הסורים.

ב־7.10.83 מונה לאלוף־פיקוד־הדרום – ובמסגרתו תכנן וניהל את התרגיל מפקדות הראשון הצה"לי הגדול ביותר: ואף עסק בהפקת לקחיו.

ב־18.10.87 מונה לעוזר הרמטכ"ל לנושא לקחי מלחמה – בתפקיד זה המשיך בתכנון וניהול תרגילים אסטרטגיים צה"ליים ומשחקי מלחמה למיפקדות הבכירות. בעל תואר BA בגיאוגרפיה.

תוך שנות השירות כתב מספר רב של מאמרים בנושאים צבאיים מגוונים, בהם העלה רעיונות חדשים בתחומי המבנה, האירגון ותורת הלחימה.

כמו כן פרסם ספר "מרכבות הפלדה" העוסק בתורה ובלקחי מלחמות.

נשוי, אב לבן ושתי בנות.